

22. Aug. 1972

FAKTA

Dato:

22. Aug. 1972

Sidetæl:

Tranekær August 2 72 s. 15-16

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Traneher. 22-8-72.
Jag har mange
gange bestilt mig til
at indtuse Javs hedens
holdning, man har hver
gang aldrig kunnet opnå
-nemte den.
Tranen vil et træffe og de
dermed gøre mig de-
-moraliserer her hver gang
værel stærkere end Javs
-hedens indsigte.
Hvorfor har Javs haft
disse stærke indsigtelser
til Javs hed? Fordi Javs har
indset at man ikke kan
sige noget der er helt sandt
og hvad man i det hele
og sæt kan sige om kunsten
er meget, meget lidt.
Javs synes og ser at der
er id by som alle alle, alle
for noget om kunsten
det hele har et indhold
-de spørgsmålstegn.
Når Javs indem for de sidste
har Javs har af stød fra
Javs hedens her det Javs
og som mest vel Javs Javs
på visse Javs punkter hvor
væl af den og Javs af
-on, står det af Javs man-
-festation så i dette gennem-
-skrift eller tale at Javs
-lar at Javs punkt.
Man dog har Javs, ikke længe
så sigt på, man Javs
stærkt på at man Javs
kan gøre uden om Javs
til hovedsagen.
Ja er også Javs af at
blive bekræftet som den
evendelige Javs Javs, og
Javs Javs mig hver gang
Javs på den ene eller anden

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

måde har femsæl nogle
udtildet for i den sidste
ende dech har de alligevel
ikke lidt pædsstillede hvad
jeg egentlig mener.
Men jeg skal lade sine
produkter tale for sig
sehr og ikke omgive dem
med smaki.

Tromsøer.

23-8-72.

Men skal jeg formø-
deligt være alene - det er
ikke et spørgsmål om
jeg kan - jeg skal ganske
simpelt. Sehr følelig blive
det vanskeligt, men det
er på den anden side
gennemlyst for at leve an-
ligt vordtse helt efter eget
hoved. Måske egner jeg mig

Kan det at være alene, er
sikkert for egoistisk til at
leve som man med andre?
Det er ikke behageligt at
være alene men det giver
frihed. Arbejdet må vel
være hvad der kan oppe
og så den til varelse ud-
-holdelig.

Det som oppe an som heden
svor er sehr med lidenskaben
og egent, det er man ikke
og kan holde ud at se den
kendsgerning i øjnene at man
er alene - sehr nær man
lever som man med et andet
man måske.

Sehr følelig er det frisk, det
er at det frisk nær man
skal forude noget som man
har været knyttet til, men
på den anden side gør man
for sig selv med noget nyt
og ukendt. Tankt på det